

ת"פ 65662/06/16 - מדינת ישראל נגד א.ל.

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 65662-06-16 מדינת ישראל נ' ל' (עציר)

בפני מאשימה נגד נאשם
כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מדינת ישראל
א.ל.

החלטה

נימוקי גזה"ד מיום 12.2.17

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות פגיעה בפרטיות- בילוש או הטרדה אחרת, עבירה לפי סעיף (1)2 לחוק להגנת הפרטיות, תשמ"א- 1981 והטרדה באמצעות מתקן בזק עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב- 1982.

2. על פי העובדות המפורטות בכתב האישום בהם הודה הנאשם, הנאשם והמתלוננת היו ידועים בני זוג ונפרדו לא רצונה של המתלוננת.

ביום 23.6.16 בשעות הבוקר הגיע הנאשם לדירה בה מתגוררת המתלוננת יחד עם בנה הקטין ודפק עליה. משלא נענה יצא החוצה והתחיל לצעוק את שמה. אז עזב את המקום. כעבור שעה שב וקרא לה. היא פתחה חלון והא התיישב על גבעה סמוכה וצעק את שמה. בהמשך, בשעה 20:45 שב ודפק על דלת הכניסה, קרא בשמו של הבן ואמר לו להגיד לאמא לקרוא למשטרה המתלוננת ביקשה ממנו שיעזוב את המקום, מבלי לפתוח את הדלת. היא אמרה לו שלא יבוא יותר ואחרת תקרא למשטרה. הוא הלך ושב לאחר 20 דקות אז ניסה שוב לפתוח את הדלת ולא נענה.

למחר בבוקר, לאחר שהמתלוננת הביאה את בנה לגן שלח לה הודעה כתובה בטלפון הנייד ומאוחר יותר הגיע לגן הילדים, נעמד לידה ואמר שלום לבן. היא בקשה שיעזוב את המקום ורק בסיועה של הגנת עזב.

בימים 21-23.6.16, שלח למתלוננת כ- 100 הודעות טלפוניות כתובות, על אף בקשותיה ממנו להפסיק.

3. במסגרת הטיעונים לעונש הגישה המאשימה את צילומי מסכי הטלפון של המתלוננת הכוללים את הודעות ה"ווטסאפ" ששלח הנאשם למתלוננת ותגובותיה. אציין כי תוכן הודעות אלו הינו מטריד ביותר. המתלוננת מבהירה היטב כי אינה מעוניינת בקשר עמו ואין לה רגשות כלפיו. הוא מסרב לקבל זאת. הוא שב ואומר "אם את מוכנה להציל אותי..." "את ערבה למה שקורה עכשיו..." "הסוף מתקרב..." ואף

ביטויים המעידים לכאורה על אפשרות כי יומו יגיע באותה שבת קרובה.

4. בהתאם להסכמה בין הצדדים נערך תסקיר שירות המבחן בטרם טענו לעונש.

5. העבירות אותן ביצע הנאשם פוגעות בערך המוגן של זכות האדם לפרטיות ושלא יהי מוטריד על ידי אחר. זכותו של אדם, גם אם מדובר במי שהיו בני זוג, להודיע על רצונו לסיים את הקשר ושרצונו יכובד. הטרדות כמתואר בכתב האישום אינן מאפשרות לאדם לנהל חיי שגרה שקטים ושלווים ובטח גם שלא לגדל ילדו באווירה מתאימה.

6. קשה לקבוע כי קדם תכנון למעשיו שלה נאשם. אומנם שב הוא בכל פעם. אולם, סערת הרגשות העולה מהכתוב ומאופן התנהגותו יש בה למד כי לא עצר לרגע לתכנן מעשיו. הנאשם הוא הנושא באחריות המלאה למעשיו. הנזק שנגרם וکیل להיגרם מפורט בערך המוגן. לא נגרם נזק ממשי מעבר לכך, אם כ לא ניתן להתעלם מכמות ההודעות, מהחזרה שוב ושוב ומחשיפת בנה של המתלוננת להתנהגותו זו של הנאשם. הנאשם נתון היה במצוקה רגשית וביקש לשוב אל המתלוננת לאחר שניהלו יחסים זוגיים. ניכר מן ההודעות שהעביר כי קשה לו ביחוד הייתה המחשבה על השבת שיעשו בלעדיו.

7. מכל האמור עולה לטעמי כי מתחם הענישה בהתחשב בכל המרכיבים לעיל נע בין 3 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעובדות שירות לבין 18 חודשי מאסר.

8. לנאשם אשר בפני עבר פלילי מכביד וקרוב בעבירות דומות. הרשעתו האחרונה הינה מ-10/15 אז הורשע בשלוש עבירות הטרדה באמצעות מתקן בזק ושתי עבירות הפרת צו בימ"ש שנועד להגן על אדם ונדון למאסר בפועל בן 8 חודשים ולצדו מאסר על תנאי בן 7 חודשים שהינו בר הפעלה כעת. קדמה להרשעה זו הרשעה מ-5/15 בין פגיעה פרטיות, הטרדה באמצעות מתקן בזק וכן איומים אז נדון ל-6 חודשי מאסר בפועל ולצידו מאסרים על תנאי בן 12 חודשים שהינו בר הפעלה כעת. אז גם הופעלו מאסרים על תנאי שהיו כנגדו. לכל זאת קדמו חמש הרשעות קודמות בעבירות דומות. סך הכל בעברו שבע הרשעות קודמות בעבירות דומות.

9. מתסקיר שירות המבחן ומחוות דעת פסיכיאטרית שהוגשה בעניינו ומצאה אותו כשיר לעמוד לדין, עולה כי הוא סובל ממחלת נפש דו קוטבית ומהפרעת אישיות גבולית. כאשר משתף פעולה עם הליך טיפולי חלה הטבה במצבו, אולם הוא מתקשה להתמיד בכך. שירות המבחן מתייחס לאירועים טראומטיים שעבר הנאשם במהלך שנות נערותו, אשר מחמת צנעת הפרט לא אפרטם, אך בהחלט יש בכך נסיבה מקלה בעניינו. שירות המבחן מתרשם כי הנאשם מקבל אחריות על המתואר בכתב האישום, אך טוען כ י לא היה משוכנע כי המתלוננת מבקשת אכן לנתק את הקשר, טענה שכאמור אינה עולה בקנה אחד עם תוכן הודעותיה אליו והתנהגותה. יחד עם זאת שירותה מבחן מציין כי הנאשם מתקשה להתחבר לחומרת המעשים ולגלות אמפטיה למתלוננת. שירותה מבחן מתרשם כי הסנקציות העונשיות שהוטלו

על הנאשם בעבר ועונש המאסר על תנאי התלוי כנגדו אין בהם כדי להרתיעו מחזרה על מעשיו וקיימת סבירות גבוהה בעתיד להישנות עבירות דומות. דומה כי די לעיין בעברו הפלילי של הנאשם על מנת ללמוד על כך. נוכח העדר כוחות להתגייס להליך טיפולי מעבר לרצון המילולי, שירות המבחן אינו מסיים בהמלצה טיפולית וממליץ לבית המשפט לשקול הטלת ענישה מציבת גבולות.

10. מצד הנאשם העידו לעניין העונש חברה וכן אמו. מעדות החברה עולה כי לנאשם פן נוסף אשר לא בא לידי ביטוי בסקירה עד כה והוא פן חם, תומך, חברי מאוד. היא מציינת כי הוא נהדר עם ילדים. כאשר הוא מאוזן תרופתית הוא עובד והעבודה מאוד משמעותית בחייו ומתמיד בקשריו החברתיים. לדבריה לאורך 9 שנות ההכרות שלהם היא התרשמה כי לא מדובר באדם אלים מילולית או פיזית. יחד עם זאת בחקירה נגדית אשרה כי כאשר הוא לא מאוזן תרופתית שיקול הדעת שלו שונה. יחד עם זאת ביקשה לא להתייחס בעדותה למאסרים שלו ולהרשעותיו.

11. מעדות האם מתקבלת תמונה של בן משפחה חביב ואהוד על אחיו ואחיניו. היא חשה כי חלה אצלו תפנית לטובה וכי שיחותיו עמה היום פתוחות יותר מבעבר. הוא אדם אוהב ועוזר. היא ספרה על הפגיעה האירועים הטראומטיים שעבר ועלה עובדה כיה דבר התגלה באיחור כך שלא קיבל את הסעד הנדרש במידי אלא רק לאחר מכן. מעדותה יחד עם עדות החברה עולה כי אכן יש לנאשם פן חיובי ביותר, דאגני אפתי הבא לידי ביטוי גם בתקופות הטובות וגם אלה הפחות טובות שלו.

12. מן האמור לעיל מוצאת אני כי הנאשם מצוי בחלק האמצעי של המתחם הענישה אם לא מעט למעלה מזה. עברו מכביד ביותר ומלמד על חזרתיות על אותן עבירות ממש. כמו כן ניכר כי אין בעונשי מאסר כדי להרתיעו וכך גם אל במאסר על תנאי ארוך מרחף מעל ראשו. מנגד יש לזכור את אשר עבר ואת הפן החיובי עליו מעידים העדים. אין להתעלם מן העובדה כי אף שהינו כשיר לעמוד לדין הנאשם סובל ממחלת נפש ואישיות גבולית ויש בכך כדי להחליש את יכולתו לעמוד בפרץ רגשותיו.

13. לא מצאת כי קמו טעמים מיוחדים המצדיקים הארכת המאסרים המותנים. על אף תחושת האם כי חל תחילה של שינוי בגישתו שלה נאשם, הרי ניתנו לו הזדמנויות רבות והוא לא ניצלן. הנאשם שב ושב על מעשיו. יש להשית עליו עונש מאסר משמעותי ולהפעיל מאסרים מותנים. יחד עם זאת בשים לב לכל האמור לעיל הרי שיש לחפוף חלק מן המאסרים המותנים המופעלים.

14. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה עם תיקון כתב האישום וחסך ניהול שמיעת ראיות והעדתה של המתלוננת ויש לזקוף זאת לזכותו.

15. לפיכך, וכמפורט בגזה"ד מיום 15.2.17, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים-

א. מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים.

עמוד 3

ב. הנני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 7 חודשים אשר הושת על הנאשם במסגרת ת.פ. 24942-07-15.

ג. הנני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 12 חודשים אשר הושת על הנאשם במסגרת ת.פ. 30956-04-15.

ד. המאסרים המנויים בסעיפים א עד ג לעיל, ירוצו כך שהמאסרים המותנים המופעלים המנויים בסעיפים ב ו- ג ירוצו בחופף. מאסרים אלו ירוצו כך ש - 6 חודשים מתוכם ירוצו בחופף למאסר אשר הושת בסעיף א ו-6 חודשים במצטבר.

לפיכך, סה"כ ירצה הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל וזאת החל מיום מעצרו, 24.6.16.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת עבירה בגינה הורשע בתיק זה ויורשע עליה בדין.

ג. חתימה על התחייבות כספית בסך 5,000 ש"ח, להמנע מלבצע עבירה בה הורשע בתיק זה תוך שנתיים מיום שחרורו. אם לא יחתום היום על התחייבות, יש לאסור אותו למשך 15 ימים אשר יצטברו לכל תקופת מאסר אותה הוא מרצה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

המזכירות תשלחה עתק הנימוקים לצדדים בדואר רשום וכן תעביר לנאשם באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשע"ז, 19 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.